

Anul al XIX-lea, Nr. 493
25 octombrie 2026

Duminica a XXIII-a după Rusalii
Vindecarea demonizatului din ținutul Ghergesenilor

Parohia Vovidenia, Galați

- buletin duhovnicesc bilunar -

ISSN 2734 - 892X ISSN - L 2734 - 892X

**2026: „ANUL OMAGIAL AL PASTORAȚIEI
FAMILIEI CREȘTINE” ȘI „ANUL
COMEMORATIV AL SFINTELOR FEMEI
DIN CALENDAR (MIRONOSIȚE,
MUCENIȚE, MONAHII, SOȚII ȘI MAME)”**

APOSTOLUL DUMINICII A XXIII-A DUPĂ RUSALII

„Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit, pe noi cei ce eram morți prin păcatele noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos: prin har sunteți mântuiți! Și împreună cu El ne-a sculat și împreună ne-a așezat întru ceruri, în Hristos Iisus, ca să arate în veacurile viitoare covârșitoarea bogăție a harului Său, prin bunătatea ce a avut către noi întru Hristos Iisus. Căci în har sunteți mântuiți, prin credință, și aceasta nu e de la voi: este darul lui Dumnezeu; nu din fapte, ca să nu se laude nimeni. Pentru că a Lui făptură suntem, zidiți în Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a gătit mai înainte, ca să umblăm întru ele“.

(Efeseni, II, 4-10)

Tomos sinodal de proclamare a canonizării Sfântului Preot Mucenic Constantin Sârbu

„Har, pace și bucurie de la Dumnezeu, iar de la Noi, arhiereshi binecuvântări!

Vrednic de toată lauda și de folos este înaintea lui Dumnezeu să cinstim și să preamărim pe cei ce s-au săvârșit întru sfințenie, care au câștigat către Dumnezeu îndrăznire prin slăvita lor moarte mucenicească. Despre ei, Domnul nostru Iisus Hristos ne spune că, întrucât au ascultat cuvântul Său, s-au făcut „prieteni Lui“ (In 15, 14).

Prin jertfa lor, ei s-au asemănat Mirelui Hristos, ascultând cuvântul Său care zice: „Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște“. (Ioan 15, 18-19). Moartea lor martirică

este expresia supremă a credinței și iubirii lor de Hristos.

Astfel, Sfântul Apostol Petru ne încredințează de slava pe care o vor primi sfinții mucenici când spune: „Întrucât sunteți părtași la suferințele lui Hristos, bucurați-vă, pentru ca și la arătarea slavei Lui să vă bucurați cu bucurie mare. De sunteți ocărăți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, căci Duhul slavei și al lui Dumnezeu Se odihnește peste voi“. (1 Petru 4, 13-14).

Sfântul Ioan Teologul ne învață despre sfinții mucenici zicând că: „Aceștia sunt cei ce vin din strămtorarea cea mare și și-au spălat veșmintele lor și le-au făcut albe în sângele Mielului. Pentru aceea sunt înaintea tronului lui Dumnezeu și Îi slujesc ziua și noaptea – în templul Lui – și Cel ce șade pe tron îi va adăposti în cortul Său“. (Apoc 7, 14-15).

Pe acești sfinți, Biserica îi cinstește cu laude și cu cântări, precum spune Prorocul David, de Dumnezeu insuflat: „Eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, și foarte s-a întărit stăpânirea lor“ (Psalmul 138, 17). Cu adevărat, sfinții au împlinit cuvântul și voia lui Dumnezeu, după cum citim iarăși în Psalmi: „prin sfinții de pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei“ (Psalmul 15, 3).

Printre acești aleși ai lui Dumnezeu se numără și Sfântul Preot Mucenic Constantin Sârbu. Acest mare nevoitor și iubitor de Dumnezeu s-a născut 10 ianuarie 1905, la Cavadinești, județul Galați, într-o familie de țărani foarte săraci.

Mama lui a trecut la Domnul pe când avea un an, iar tatăl, în urma unui accident, nu a mai fost în stare să aibă grijă nici de el, nici de copil. Atunci micul Constantin este luat și crescut de evlavioasa lui bunică, Ioana. Toată copilăria a suferit întrucât nu avea ce să mănânce.

În 1919, la vârsta de 15 ani, Sfântul Constantin Sârbu este admis la Seminarul Teologic din Galați, unde intră ca bursier, fiind al treilea între cei 500 de candidați. Atâta sete de carte avea, încât la seminar va absolvi câte doi ani într-unul singur, în timp ce muncea noaptea la o fabrică de cherestea. În anul 1925 devine student la București, la Facultatea de Teologie și la Academia de Muzică.

La fel de sărac, doi ani va dormi pe jos, într-o mansardă din Piața Amzei, iar apoi în sala de așteptare a Gării de Nord. Nici mâncarea nu-i prisosea, întrucât mânca de la cantină resturile lăsate de ceilalți studenți. După obținerea licenței în teologie, în 1929, se angajează cântăreț la Biserica Lucaci din București, unde rămâne cinci ani, până în 1934. Dumnezeu îi va rândui o soție credincioasă, pe Maria Constantinescu. S-au căsătorit și au plecat la Catedrala Episcopală din Huși, pentru că în București Sfântul Constantin nu și-a găsit nicio

parohie.

A fost hirotonit preot pe seama Catedralei, de către Episcopul Nifon Criveanu al Hușilor, apoi, în același an, 1934, a fost numit director și profesor al Școlii de cântăreți, ulterior fiind desemnat protoiereu de Fălciu. La Huși, Sfântul Constantin va sta până la 1 noiembrie 1938, când se va transfera la București, la parohia nou înființată „Parcul Călărași“. După ce a obținut de la autorități locul pentru biserică, în șapte ani, între 1942 și 1949, a zidit-o, având dimensiunile unei catedrale.

În paralel, îi mobilizează pe credincioși să nu rămână indiferenți la problemele celor din jur și să îi ajute pe cei aflați în suferință. Totul în vreme de război și într-un timp în care își pierduse soția, pentru că preoteasa Maria a adormit în Domnul, bolnavă de cancer, în anul 1941, lăsându-l văduv, cu două fete mici. La 12 ianuarie 1954, Sfântul Constantin Sârbu este arestat trecând prin penitenciarele de la Jilava (1954-1955), Gherla (1956-1962) și Dej (1955) și în lagărele de muncă de la Poarta Albă (1955-1956) și Salcia (1959).

Multe sunt chinurile pe care le-a îndurat în temniță mucenicul lui Hristos. A fost ars cu fierul roșu la tălpi, i s-a smuls barba, a fost bătut și umilit ca să se lepede de Hristos, Mirele Bisericii. Însă, fericitul Constantin cu bărbăție duhovnicească le răspundea: „Puteți să mă chinuiți cât vreți, dar nu mă lepăd de Hristos“.

Eliberat la 10 ianuarie 1962, primește doi ani de domiciliu obligatoriu în Bărăgan, în satul Vișoara. Se întoarce în București în anul 1964, unde Patriarhul Justinian Marina îi încredințează Biserica Sapienței. Sfântul reface biserica și adună în jurul său o comunitate euharistică foarte harnică în activități filantropice. După nenumărate presiuni pentru a colabora cu Securitatea și a trăda Taina Sfintei Spovedanii, Sfântului Constantin i se oferă să aleagă modul în care va pleca din această viață: sinuciderea sau o operație nereușită care îi va provoca moartea.

Atunci, atletul lui Hristos și-a asumat cu mult curaj operația cauzatoare de moarte. Și-a pregătit totul din timp, a slujit Dumnezeu la Liturghie la Sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva, apoi și-a luat rămas bun de la credincioși, mergând de bună voie spre execuția sa. După operație, cu ultimele puteri, Sfântul Constantin Sârbu a cerut să fie spovedit și împărtășit, apoi și-a încredințat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, în ziua de 23 octombrie 1975, la vârsta de 70 de ani, primind atunci slăvită cunună mucenicească.

Smerenia Noastră, după consultarea Sinodului Mitropolitan al

Mitropoliei Munteniei și Dobrogei, împreună cu toți ierarhii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, privind la viața plăcută lui Dumnezeu a acestui Sfânt Părinte, luând aminte la evlavia lui vrednică de laudă pentru rugăciune și apărarea dreptei credințe, și căutând folosul duhovnicesc al poporului drept-credincios ce poartă numele lui Hristos, urmând Tradiției Sfinte a Bisericii Ortodoxe și chemând în ajutor Harul Preasfintei Treimi, HOTĂRÂM:

Ca, de acum înainte și în veci, Sfântul Preot Mucenic Constantin Sârbu, să fie numărat între sfinții Bisericii și să fie pomenit cu cântări de laudă în ziua lui de prăznuire, la 23 octombrie în fiecare an, urmând ca acesta să fie înscris în Sinaxar, în cărțile de cult, precum și în calendarul Bisericii Ortodoxe Române.

Apoi, rânduim să se tipărească slujba și viața Sfântului Preot Mucenic Constantin Sârbu, să i se picteze icoana, care să fie primită cu toată evlavia de drept-credincioșii creștini, iar chipul lui să fie zugrăvit alături de ceilalți sfinți mucenici de neam român, în bisericile care se vor ridica din temelie sau se vor zugrăvi de acum înainte.

Și, pentru ca evlavia drept-măritorilor creștini să sporească prin cinstirea și chemarea în rugăciune a Sfântului Preot Mucenic Constantin Sârbu, mai rânduim ca el să fie și ocrotitor al unor biserici noi sau reînnoite.

Pentru deplina statornicire a celor pe care le-am hotărât în chip sinodal și canonic, am întocmit și întărim cu semnăturile noastre acest Tomos Sinodal de proclamare a canonizării Sfântului Preot Mucenic Constantin Sârbu, pe care îl aducem la cunoștința preacucernicului cler, a preacuviosului cin monahal și iubiților credincioși mireni din Patriarhia Română.

Acest Tomos Sinodal de canonizare se proclamă astăzi, 23 octombrie, anul mântuirii 2026, la prăznuirea Sfântului Preot Mucenic Constantin Sârbu.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu-Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! (2 Cor. 13, 13).

Președintele Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, † Daniel“.

Parohia Vovidenia

IBAN: RO88RNCB014416617381000; Cod fiscal: 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: Galați, str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 31, jud. Galați;

 Preot Gabriel-Ioan PELIN: 0752723452

 e-mail : pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com

 www.bisericavovidenia.ro